

The Place of Patristic Studies in the Restoration of Ukrainian Theological Education¹

Andriy Chirovsky

Підсумок

Доповідь п. з. «Місце студій над Отцями Церкви в відбудові української богословської науки» була виголошена о. д-р Андрієм Чировським, директором Інституту ім. Митр. Андрея Шептицького, в Оксфорді, під час одинадцятої Міжнародної Конференції Патристичних Студій, в серпні 1991 р. Автор вияснює, що Українська Греко-Католицька Церква та Українська Автокефальна Православна Церква щойно недавно дочекалися права на легальне існування. З цим є пов'язані труднощі богословської науки в Україні: брак богословської літератури та високоосвічених професорів. Та ці браки не є конечно негативним чинником. Властиво це може бути унікальна нагода для розвитку власної богословської науки, яка відновила б київську традицію на основі святотцівських джерел. Автор вважає, що вивчення святотцівського способу мислення повинно становити підложжя нової богословської науки в українських Церквах. Цей святотцівський світогляд, на думку автора, проявляється в двох головних моментах: у вірності до Священного Передання (динамічного процесу дії Слова Божого й Духа Святого) та в екзистенціальному напрямку, який не дозволяє на відділення духовости від богословії. Святотцівське

---

¹ This paper was delivered at the International Conference of Patristic Studies at Oxford University, August, 1991.

мислення включає глибоке розуміння людської психології, яке впливає з практичного досвіду в аскетично-містичному житті. Святотцівський підхід до інтерпретації Святого Письма також треба вивчити. Він виходить поза рамці буквальної екзегези, є більш поетичним ніж філософічним, і більш готовий приймати парадоксальну дійсність.

Відтак автор розглядає питання про переведення цієї святотцівської орієнтації в життя. Для цього він представляє дві стратегії: тісний зв'язок між життям східних монастирів а богословською наукою, як рівнож широку візію розвитку студій над Отцями Церкви на найвищому рівні критичних дослідів. Стаття закінчується твердженням, що таку ре-орієнтацію богословської науки на базі Отців Церкви успішно започатковано в декотрих східних Церквах в цьому столітті. Є, отже, надія на подібне в українській богословській науці.

Resurgent Churches

After half a century of brutal oppression by the Soviet Russian regime, the Ukrainian Catholic Church has come out of the catacombs and begun the restoration of a normal ecclesiastical existence². Concurrently with the resurgence of the Ukrainian Greco-Catholic Church in Ukraine, one may also witness the revival of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church³. The

² The Ukrainian Greco-Catholic Church led an illegal existence in the Soviet Union from 1946 until December 1, 1989, when it was announced that Ukrainian Catholics would be allowed to register their parishes like other religious bodies. Shortly afterward thousands of parishes began to spring up throughout Ukraine, but mostly in its Western regions. Estimates place current Ukrainian Catholic population statistics at five to six million.

³ This is the third revival of Ukrainian Orthodox autocephaly in Ukraine. The first wave, brutally suppressed by Stalin by the 1930's, and the second wave, during World War II, also entirely destroyed, without an organized underground remnant, have now been succeeded by a movement numbering nearly one thousand parishes who do not acknowledge the authority of the Moscow

latter had been completely absorbed into the Moscow Patriarchate, while the former survived in an amazing underground network which included bishops, clergy, religious orders and even clandestine seminaries. With the tenuous new-found freedom that both of these Churches now enjoy, the question of normalization of ecclesiastical structures and institutions has come to the forefront. Among the most critical issues is the need for a restoration of theological education.

Both the Ukrainian Catholics and the Autocephalous Ukrainian Orthodox have moved to establish seminaries. Statistics for the 1990-91 academic year show some nine hundred and fifty Ukrainian Catholic seminarians studying in several newly formed seminaries in Western Ukraine. The Autocephalous Orthodox opened a seminary near L'viv in the Spring of 1991. There are troubling questions, however, even in the face of such optimistic information.

Difficulties in Theological Education: Lack of Literature and Qualified Teaching Personnel

The first issue is the lack of theological literature in the Ukrainian language. While the Ukrainian Catholic Theological Academy of L'viv and its related Ukrainian Theological Society had embarked on an ambitious publication program in the first half of the twentieth century, all of this was destroyed by the Soviet occupation and the forcible incorporation of the Ukrainian Catholic Church into the Moscow Patriarchate. Some publication continued in the West, notably in the field of Ukrainian church history under the auspices of the Ukrainian Basilian Order⁴ and of the Ukrainian Catholic University of Saint Clement in Rome.⁵ Among the various ecclesiastical disciplines only church history,

---

Patriarchate or the Ukrainian Orthodox hierarchy associated with Moscow, but rather have proclaimed a Patriarchate of Kiev.

⁴ *Analecta OSBM* has been publishing three eminent series since WWII: Documents, Monographs, and a non-periodical scholarly journal. Most of their efforts centre on church history.

⁵ See A. Chirovsky, "Several Twentieth-Century Institutions and Their Contribution to Ukrainian Catholic Scholarship," *The Ukrainian Quarterly* 48 (1992).